Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ista affirment. & fides alterius subuenisse alius doceat
& infidelitas alterius alius nocuisse. quę nē memorare
longū ē. Hā pharaonis unius hominis infidelitas
totā egyptū cedi fecē uariis plagis quo ad usq; cū
suo interiret exercitu. Et fides moysi plurimis
victoriā ex hostib' tribuit. Quid memorē uiduę
credenti ad helia mortuū unicū suscitatū dolen
ti efferetro reddituū a xpo unicū uiduę. Quid
paralitico a credentib' cū lectulo suo humib' de
positū accuratū. Nonne fides alterius illis profuit.
ut fides credentiū diuum oris laude acquireret.
& a nō credentib' incredulitatē eiceret. & sanitatē
languentib' restitueret. & uitā inmortuis repararet.
Hec & his similia multa seō Valentino epo prosequente
craton arator cecidit ad pedes eius dicēs. Credo qd
iste quē pdicas uerus sit ds. & pter ipsū nō ē aliū
qui impat languori ut abcedat. impat morti
ut fugiat. impat uite ut redeat. Sēs Valentinus
epe dixē. fides xpiana nō tantū ūbis sed opib' de
monstrat. Dicē ei craton. Quę sunt opa p q fides
possit ostendi. Sēs Valentinus dixē. Est abrenuntiē
idolis manufactis quoq effiges adorantē in tēplis.
& abomī peccato lotus fonte purissimo di filius ad
opteris. Craton dixē. A qua quę sordes corporis lauat.
quomodo poterit peccata mundare. Sēs Valenti
nus epe dixē. A qua ipsa p mysteria inuocate trini
tatis sem spm in semet ipsa recipiet. & ipsū uniū
sa peccata & crimina dimittentē. Dicit craton.